

NORE-NYTT

*Villa Nore,
Mysen*

Nummer 2 – 2002
25. november
Utgivelse nr. 25
Årgang 12

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

Veteran-
juveler

Side 4–5

3-Riksmøtet
2002

Side 9–11

Loge nr. 31
Cecilia 40 år

Side 12–13

Redaktøren mener:

For noen uker siden mistet jeg helt plutselig, og uten forvarsel, en god venn som jeg hadde kjent siden studiedagene i Oslo på 60-tallet. Han stupte død om inne på et legekantor der han hadde fått time denne siste dagen i sitt liv, da han hadde følt seg utilpass et par dager. Ikke all verdens tekniske utstyr klarte å bringe ham tilbake til livet. Han ble bare 63 år gammel og hadde knapt nok noen gang i sitt liv vært alvorlig syk. Pensjonist ble han bare ett år tidligere, etter å ha tjenestegjort i forsvaret i mer enn 30 år.

Det er når slike ting skjer at en selv begynner å reflektere over liv og død og forstår bedre enn noen gang at ingen kjenner morgendagen og hva den vil bringe. Og godt er det! Det er mange tanker som faller en inn når en opplever at døden har kommet brått til noen som stod en nær. Besøkte jeg ham ofte nok? Klarte jeg å være en god venn og samtalepartner i de årene vi kjente hverandre? Var jeg oppmerksom nok når han hadde sine merkedager i livet? Ja, slike spørsmål er naturlig å stille. Men kanskje er det også fint at en noen ganger i livet tvinges til å reflektere over slikt. Vi lever alle i en stresset hverdag der jobben krever stadig mer av oss, og mange blir utbrente lenge før den egentlige pensjonsalder. Politikerne våre hevder at pensjonsalderen i Norge må opp, slik at den verdifulle kunnskapen de eldre arbeidstakerne besitter, kan deles med næringsliv og offentlig sektor i mange år fortsatt. Men, samtidig som dette hevdes, opplever stadig flere en økende brutalisering av arbeidslivet, der "bruk og kast" ser ut til å bli mer og mer vanlig. Det har blitt slik at det ikke lenger er et mål i seg selv å gå med overskudd i bedriften, nå skal overskuddet helst være på flere milliarder kroner, og ut fra slike vurderinger kvitter selskaper som alltid har vært sett på som selve hjørnestensbedriften i samfunnet seg med tusenvis av ansatte. Det er nok å nevne de tidligere statsselskapene Posten og Telenor. Det er heller ikke til å legge skjul på at de eldste arbeidstakerne møter betydelige problemer med å komme seg inn i jobb igjen etter å ha blitt "fristilt" eller "ikke-disponert", som er dagens nytale når realiteten er at en faktisk er oppsagt.

Må det være slik? Økonomene sier ja, politikerne sier stort sett nei. Likevel skjer det hver dag rundt om i vårt vidstrakte land. Apropos oppsigelser; min for lengst avdøde far var lærer og ble i mars måned 1942 arrestert av tyskerne etter at han nektet å gå inn i det nazistiske Lærersambandet som okkupasjonsmakten hadde fått opprettet. Sammen med hundrevis av andre lærere ble han sendt til Kirkenes der fangeleiren ventet. Etter noen måneder ble de sluppet fri, men jobben var nå overtatt av en annen, som hadde akseptert nazistenes premiser. Uten inntekt, med ansvar for en liten familie, klarte han og mor seg gjennom de resterende krigsårene med svært lite. Likevel ble jeg fortalt at de egentlig aldri manglet noe. Selv var jeg for liten til å forstå hvor vanskelig situasjonen i virkeligheten var, men det som fantes da - og som i mindre grad finnes i dag - var solidariteten ute blant vanlige folk. Den som hadde noe delte med andre, selv om det de hadde å dele på var lite. Huseieren tok f.eks ingen husleie så lenge far var uten inntekt, og når krigen omsider var over og han kom i jobb igjen, var det aldri snakk om å gjøre opp for ubetalt husleie. Er det slik i dag? Jeg tror ikke det. Vi er i vårt moderne og såkalt fremtidsrettede, men også stressede samfunn, blitt mer og mer opptatt av oss selv og det vi strever med. Kanskje burde vi sette oss ned i blant, reflektere over livet og virkelig gå inn for å ta **vennskap, kjærlighet og sannhet** på alvor?

Bjørn R. Opjordsmoen

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2002
Årgang 12
25. november 2002
Utgivelse nr. 25

Redaksjonskomité:
Liv Stadshaug
Solveig Johansen
Bjørn R. Opjordsmoen
Svein Olav Agnalt

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget.

Innhold:

Redaktøren mener	2
Minneord	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Veteranjuveltildelinger	4-5
Nr. 62 - Sekretærens spalte	6
Vet du det?	6
Informasjonsmøte/venneaften	7
Sommermøte på Bakkergården	7
Tempelridderordenen	8
3-riksmøtet 2002	9
Om å samtale	11
Loge nr. 31 Cecilia 40 år	12
Et besøk i Yellowstone og Grand Teton nasjonalparker	14
Julemesse 2002	15
Ut på tur	16

Per Bjarne Jensegg er død

Per Bjarne Jensegg, født 02.12.1945 døde 30. mars 2002. Han var på feriereise til Cuba da han ble syk og døde. Per Bjarne var en jovial og usedvanlig blid kar, og vår samfunn har mistet en trofast og god bror. Han fikk være medlem i bare snaue 10 år, men har satt spor etter seg i logen. Han ble:
Tatt opp i logen 24.09.1992
DGV grad 23.09.1993

DEK grad	08.09.1994
DHS grad	14.09.1995
Tatt opp i leiren	06.02.2001
Embeder i logen:	
Insp.ass.	1995-1997
Insp.	1997-1999
CM	1999-2001

Vi lyser fred over hans minne.

Arild Lindbæk er død

Arild Lindbæk, født 1. oktober 1952, døde 04. mai 2002.

Han ble tildelt:

Troskapsgraden	15.09.1988
DGV	25.04.1989
DEK	01.02.1990
DHS	11.10.1990

Tatt opp i leir nr. 7	05.03.1996
DGL	01.04.1997
DKP	01.09.1998

Embeder i logen:

IV	1991-1993
Sekr.	1993-1995
UM h. ass.	1995-1997
Sekr.	1997-1999
Kap.	1999-2001
UM	2001-2002

Vi lyser fred over hans minne.

Til mine logesøstre og brødre

Det begynner og nærme seg et år siden min mann og deres bror gikk bort, og jeg vil gjerne få takke dere for all støtte og omtanke dere ga oss. Takk til alle dere som besøkte Arne den tiden han var syk, selv om han ikke alltid klarte å prate så mye, satte han umåtelig pris på at dere kom. Jeg på min side hadde ikke klart meg så godt gjennom det hele hvis jeg ikke hadde hatt dere søstre til hjelp og støtte i denne tiden. Dere var opptatt av hvordan det var med Arne, men spørsmål om hvordan jeg hadde det var også alltid der. Jeg tror ikke det var en eneste uke som ikke en av dere ringte, det var til en enorm hjelp for meg. Nå har en tid gått, jeg solgte huset nokså raskt, det var så stort og tomt uten Arne,

jeg hadde vanskeligheter med å være der. En nabo var interessert, så da gikk det greit. Min tanke har jo alltid vært å flytte tilbake til Porsgrunn, hvor vi begge kom fra, men Arne sin bror Erling, tilbød meg husvære hos seg i Drammen, så jeg tok med takk imot det. Mine 3 sønner er veldig glade for at de har sin mor et trygt og godt sted. Jeg har enda ikke klart å starte opp i en ny loge her borte, det er to å velge mellom. Loge nr. 29 Iris og Loge nr. 78 Hebe. Jeg syntes kanskje det er greit å vente til nytt år begynner. Så vil jeg også med dette få lov til å takke for meg i Loge nr. 31 Cecilia. Ja jeg slutter jo ikke før jeg overføres til ny loge, håper også på å komme på besøk mange

ganger, men det passer når jeg først er i gang å skrive. Jeg tenker med takk på tiden fra jeg ble tatt opp i ordenen 23. febr. 1987, hva jeg har fått lov til å være med på, spesielt takker jeg deg Martha Solberg hva du var for meg som fadder, en læremester av rang. Læretiden fra opptak til og med 3dje Grad, husker jeg tilbake på med glede. Du samlet dem du var fadder til i din stue og lærte oss opp skritt for skritt. Jeg har enda en ting å takke for i min loge, gamle damer fyller som sagt år, på min 70-års dag fikk jeg nydelige blomster og gave fra dere. Så igjen tusen takk.

Med hilsen i V, K og S
Ann-Berit Limi

Røstebokstave nr. 31, Cecilia (L.O.O.F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Loge nr. 31 CECILIA har følgende jubilarer:

31.01.2003	Gerd Ebba Smestad	75 år
05.03.2003	Bodil Skjenneberg	50 år
06.03.2003	May Hildegun Sørby	60 år
09.03.2003	Eldbjørg Bingen Krog	50 år
04.04.2003	Liv Stadshaug	60 år

Vi gratulerer!

I vårterminen 2003 har vi tre søstre som skal tildeles **Veteranjuveler**:

I februar har Aslaug Gjerløy Eriksen vært medlem i 25 år.

Samme måned har Kari Tallaksrud og Lilly Bentsen vært logesøstre i 40 år. Dato for tildeling blir kjent senere.

40 års Veteraner i Loge nr. 31 Cecilia

11. november kunne Loge nr. 31 Cecilia glede seg over å tildele to av sine søstre Veteranjuveler for sammenhengende 40 års medlemskap i Odd Fellow Ordenen og vår loge. Søster Dagny Jacobsen og søster Bjørg Løvfald var logens hedersgjester denne begivenhetsrike aften på Villa Nore. Sermonien inne i logesalen ble ledet av OM Åse Karin Røsand og UM Eva Jahren sammen med sine dyktige embetsmenn på alle poster, mens selve tildelingen ble gjennomført med Stor Sekretær på OM-stolen og Storrepresentant Kari Skadsheim som Fung. Stor Marsjall. En høytidelig, vakker og spesiell tildelingssermoni for Veteranene selv og for alle de 65 søstrene som var tilstede.

Senere benket vi oss i stor stemning rundt vakkert dekket bord i spisesalen hvor menyen var enkel, men særdeles velsmakende fiskegryte med blåskjell. Til og med øyet gledet seg over synet, idet ulike grønnsaker, urter og fiskeslag til sammen utgjorde en tiltalende fargesymfoni.

Str. UM ønsket alle velkommen til bords hvor praten gikk løst og livlig sammen med god mat og godt drikke. Privatnemndas søstre sørget for serveringen og medvirket slik til bordets glede.

Under måltidet rettet str. OM sin og logens hilsen direkte til våre to hedersgjester og trofaste søstre, Dagny Jacobsen og Bjørg Løvfald. Hun gratulerte dem med tildelingen og ønsket dem

Fra venster søster Stor Sekretær Liv Berit Johansen, veteranene Dagny Jacobsen og Bjørg Løvfald og til høyre storrepresentant Kari Skadsheim.

hjertelig til lykke med dagen og det edle smykke. Veteranenes lys var tent for dem ved bordet til ære og takk – og for fremtiden. Et lite dikt tilegnet hun dem begge: *Det er i livet disse store dage. Hvor vi vil stanse opp og se tilbake. Hvor vi vil minnes både stort og smått.*

I minnets bok står både ont og godt, men det er dog det lyse og det glade, som skinner klarest frem fra bokens blader.

Hun avsluttet sin hilsen med å be søstrene utbringe en skål for våre to nye 40-års Veteraner.

Str. Bjørg Løvfald takket på vegne av seg selv og Dagny Jacobsen for den høytidelige tildeling og for årene hittil i logen.

Str. Eks OM Unni Gangnæs hilste Veteranene og til sin fadder

str. Bjørg Løvfald spesielt. Hun dvelte ved mange års vennskap både i og utenfor logen og uttrykte håp om at livet ville tilgodese dem med mange gode år fortsatt. Søstersangen «I en verden full av smerte» ble sunget før str. Eks OM Solveig Hunstad takket for maten og det hyggelige samvær.

Str. Laila Fimland hadde påtatt seg å bidra til logens 5 minutter og tok for seg temaet julens blomster. Det gjorde hun på en slik måte at vi lærte noe nytt alle sammen.

Etter kaffen og fortsatt sittende ved bordet avsluttet vi aftenen slik vi alltid gjør med sangen «Nu slukkes lys og lampe».

Unni Gangnæs

Tildeling av Veteranjuvel i Loge Cecilia

Mandag 23. september 2002 ble søster Ann Karin Torper tildelt 25 års Veteranjuvel.

Den høytidelige handling ble foretatt av søster Stor Sekretær Liv Berit Johansen.

Det ble en fin kveld med mange søstre tilstede. Veteranen sa selv etter seremonien at hun følte en egen ro inne i logesalen og at hun var glad for det personlige preget og for ordene som ble sagt. Det var godt å høre. Det blir gjerne sterke bånd og trygghet når den som står på Overstolen og Veteranen har kjent hverandre siden skoledagene.

Litt spesielt var det også at Veteranjuvelen som Ann Karin ble smykket med, var den samme som hennes mor, Alfild Finholt ble tildelt i 1993 – 3 år før hun døde. Den ble tatt vare på for denne begivenheten.

Høytiden ble avsluttet med

25 års Veteranen Ann Karin Torper flankert av til venstre OM Åse Karin Røsand og til høyre Stor Sekretær Liv Berit Johansen.

søstermåltid og som vanlig ga vår OM Åse Karin Røsand gode ord til Veteranen og til oss andre. Vi satt ved et pent dekket bord med masse lys. I Rebekkaloge nr. 31 Cecilias 40 årige historie, har vi nå over 40 Veteraner. Og tradisjonen med levende lys foran alle Veteraner ved Veteranjuvel-tildeling må vi ta godt vare på. Vi

har mange Veteraner som flittig møter frem, så vi kan alltid regne med «lysfest».

Vi sang avslutningssangen vår «Nu slukkes lys og lampe» før alle gikk hver til sitt og nok et minne har vi fått i vår «Rebekkaminnebok».

25 års Veteranjuvel i Uddevalla

Onsdag 9. oktober i år satte tre søstre fra loge nr. 31 Cecilia: Stor Sekr. Liv Berit Johansen, str. Ann Karin Torper og undertegnede seg i bilen for å reise til Sverige – nærmere bestemt til Uddevalla. Vi skulle besøke str. Berit Hals, som samme kveld skulle motta 25 års Veteranjuvel.

Vel fremme ble vi mottatt av en glad og forventningsfull søster og hennes hyggelige mann. Etter et

lett måltid gjorde vi oss klar for den store kvelden.

Rebeckaloge nr. 10 Ulrica Eleonora lå bare en liten spasertur unna. Her ble vi alle fire ønsket hjertelig velkommen av gjestfrie svenske søstre. Ingen av oss hadde overvært en veteranaften i en svensk loge før. Det ble en noe «annerledes opplevelse» enn hjemme, da de svenske ritualene er litt forskjellige fra våre. Etter

den høytidelige seremonien inne i logesalen, der str. Berit Hals fikk tildelt sin 25 års Veteranjuvel av Rådsrepresentant Ulla Egerup, gikk vi inn i spisesalen til et pent pyntet bord i vakre høstfarger. Övermästare Inga Joelsson ønsket oss alle varmt velkommen og holdt en fin tale til den nye veteranen. Deretter holdt Stor Sekr. Liv Berit Johansen en meget personlig og varm tale til sin mangeårige venninne. Den ble spesiell i og med at hennes mor – str. Mary Ann Pettersen – hadde vært fadder for str. Berit.

Den nye veteranen takket tilbake til ÖM og Stor Sekr. Hun satte også stor pris på at vi tre hadde tatt turen til Sverige for å overvære denne tildelingen og gjøre den til en ekstra spesiell og hyggelig kveld, som vil bli et kjærte minne for henne. Hun mintes også tilbake til sin egen innvielse i vår loge for 25 år siden.

Lene-Marie Eek, Eks OM

Fra venstre: ÖM Inga Joelsson, RRepr. Ulla Egerup, str. Berit Hals, str. Ann Karin Torper, Stor Sekr. Liv Berit Johansen og Eks OM Lene-Marie Eek.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

FØDSELSDAGER 2002

Rømuld, Harald	1814 Askim, Trøgstadvn. 132	1942.08.09	60 år
Ervik, Øystein Hilmar	1850 Mysen, Bjørnevn. 22	1952.12.02	50 år
Kjølstad, Jan Erik	1850 Mysen, Kjærlighetsstien 8	1952.12.24	50 år

FØDSELSDAGER 2003

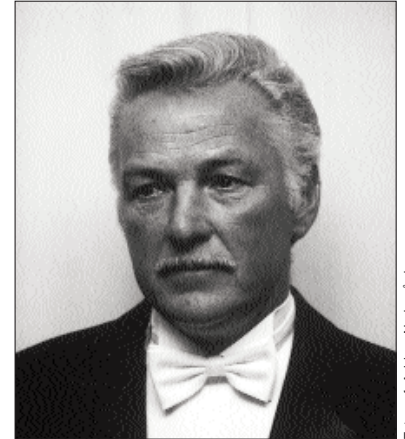
Skadsheim, Magne	1850 Mysen, Hubrovn. 13	1923.08.31	80 år
Grefslie, Jan Yngvar	1850 Mysen, Hegginvn. 5	1933.04.25	70 år
Narvestad, Per	1850 Mysen, Folkenborgvn.	1933.05.28	70 år
Ekhaugen, Johan Aksel	1860 Trøgstad, Kirkeveien 42	1943.06.16	60 år
Kjærheim, Vidar	1870 Ørje, Eikelivn. 43	1943.06.27	60 år
Eng, Rolf	1820 Spydeberg, Oslovn. 34	1943.09.11	60 år
Moen, Kjell	1820 Spydeberg, Mørkveien	1953.10.05	50 år

VETERANJUVELER 2002

Andresen, Leif Vold	1850 Mysen, Gamlevn. 20	02.12.05	40 år VJ
Bryntesen, Rolf	1816 Skiptvet, Haugen	02.12.05	25 år VJ

VETERANJUVELER 2003

Lie, Alf Halfdan	1850 Mysen, Vandugvn. 41	50 år VJ
Diskerud, Erik M.	1850 Mysen, Fagertun	40 år VJ
Lintho, Aage	1850 Mysen, Barkerudvn. 26	25 år VJ
Forvik, Evald Julius	1860 Trøgstad, Solbakken	25 år VJ

Fotograf: Asbjørn Nedregård

NYE BRØDRE

Søtorp, Inge Ole, 1820 Spydeberg, Villaveien 15 ble tatt opp 16. mai i år.

“Av alle roser i hele verden

sa Per, 4 år

– synes jeg smørblomstene er de fineste.”

Vi forsøker med en ny:

Vet du det?

HVA VET DU OM HÅKON HÅKONSSON?

1. Han ble født på Folkenborg, men når?
2. Inga fra Varteig var hans mor, hvem var hans far?
3. Hvor ble han oppfostret?
4. Hvor og når ble han konge?
5. Hvilket nr. i rekkefølgen ble han?
6. Hva måtte hans mor gjøre for å bevise hans byrd?
7. Hva var jernbyrd?
8. Hvor hadde han sin kongsgård?
9. Hva er det største minnesmerke etter ham i Bergen?
10. Hvem ble han gift med?
11. Hvem ble hans største fiende?
12. Hvordan endte dette fiendskap?
13. Hvordan gikk det med datteren Kristina?
14. Hvordan var hans forhold til kirken?
15. Til Europa for øvrig?
16. Hvor og når døde han?
17. Hvilket tilnavn fikk han?
18. Hvem etterfulgte ham?

Både spørsmålene forrige gang, og disse i dette nummer er ført i pennen av Kjell Næss.

SVARENE finner du snudd opp ned ved siden av.

SVAR:

1. I 1204
2. Kong Hakon Sverresøn
3. Ved Inge Bårdssons hoff
4. På Øreting i 1217
5. Hakon den 5
6. Bære jernbyrd
7. Bære eller gå på glødende jern i 9 skritt
8. I Bergen
9. Hakonshallen
10. Hertug Skules datter Ingeborg
11. Svingerfaren hertug Skule
12. Hertug Skule ble slått i kamp og falt ved Elgseter kloster
13. Hun ble gift med en spansk prins av Kastilla. Hennes grav i Spania blir minnet hvert år.
14. Kardinal Viljam kom til Bergen og kronet ham. Paven ville ha ham til tysk-romersk keiser.
15. Ludvig den IX tilbød ham kommandoen over den franske korstogflåten.
16. Han døde på Kirkwall, Orkenøyene, 17/12 1263
17. Den gamle
18. Sønnen Magnus Lagabøter

Informasjonsmøte / Venneaften

Mandag 22. april var det informasjonsmøte/venneaften i Loge nr. 31 Cecilia.

Det var en stor flokk gjester og søstre som samlet seg i logesalen, der OM Åse Karin Røsand ønsket velkommen. Etter at vi hadde sunget "Begynn i ditt eget indre", ga hun ordet til Distrikts Stor Sire Jorunn Larsen, som holdt et meget informativt foredrag om Odd Fellow Ordenen.

Str. Organist, Solveig Gundelsby og Str. Sangerinne Randi Jansen, underholdt med vakker sang og musikk og vi avsluttet med å synge "Deilig er jorden". Ute i selskapslokalene samlet vi oss rundt småbord der UM Eva Jahren ønsket oss velkommen til bords med dikt fra "Gule blomster".

Sereringen var deilige snitter og kaker.

Str. Bjørg Skjenneberg leste under stor munterhet, to små historier av Aukrust. Eks. OM Solveig Hunstad delte ut brosjyrer til gjestene der de kunne lese litt mer om Odd Fellow Ordenen. Str. Gunvor Egeberg minnet om dugnad på lørdag, Str. Randi Arnesen minnet om Søstertreff. Praten gikk livlig rundt bordene til Distrikts Stor Sire Jorunn Larsen takket for maten og for at hun fikk komme og holde sitt foredrag.

Vi avsluttet så med avskjeds-sangen vår.

Sol Johansen.

Fremst ser vi DSS, Jorunn Larsen og våre egne søstre Jenny Christine Eek og Marit Kolstad. På bildet under ser vi egne søstre og et par av de besøkende.

Sommermøte på Bakkergården 3. juni 2002

Dagen startet med kjempevær, sol og 20 grader varmt. Vi var 31 søstre som møtte opp til avsluttende sommermøte på Bakkergården. Hilde Dahl ønsket velkommen på vegne av søsterskillingsnemnden. Så ble det omvisning av Astrid Fjellstad som nå driver stedet. Det var ku, kalv, gris og villsvin. Villsvina, syntes Hilde litt synd på da, så hun skulle være snill å gi dem litt brød. Men det var strøm i gjærdet, litt strøm ja. Pang! (Så satt hun på rompa:)

"merket den smellen der Ja". Det ble og litt orientering om gårdsdriften opp gjennom årene, fra ca. 1500-tallet, til dagens drift. Vi fikk servert nydelig hjemmelaget blomkålsuppe med hjemmebakt brød til. Vi kunne spise så mye vi ville og da ble jo magen mett før øya, som vanlig. Til kaffen fikk vi deilig kringle, også den kunne vi forsyne oss av, så lenge det var noe igjen på fatene. Vi fikk en slags konfekt også som kokken hadde laget. Har'ke pei-

ling på hva det var, men det var mektig og godt. Underholdningen var det Søsterskillingen som sto for. Sanger og dikt. Så var det tid for loddsalg da, og som vanlig er vi jo flinke til å ta lodd. Gevinstene, var blomster, og vi solgte lodder for Kr.2355,00 Litt om Bakkergården: der er det brudesuite, overnattingsmuligheter. De har badestamp og de kan tilby aromaterapi....(Hmmm, det er deilig det) Ut i de stille, sene nattetimer, tok

vi farvel med hverandre og ønsket hverandre en riktig god sommer. Det var en kjempefin kveld med mye historie om et sted, ja tenk fra en nabokommune. Vi bør ta vare på slike steder, noe de gjør på Bakkergården.

Hilsen søster Hilde Dahl

..... og her er vi på tunet på Bakkergården.

Tempelridderordenen

Lørdag den 21. september var OM i Loge nr. 31 Cecilia, Åse Karin Røsand og undertegnede med ledsagere invitert til festbankett i forbindelse med stiftelsen av Innvielsestemplet St. Olav av Tempelridderordenen.

Sermoniene i forbindelse med institueringen av Innvielsestemplet ble holdt i Ørje Rådhus hvor også banketten ble holdt senere på kvelden.

Det ble servert stort koldtbord med tilhørende drikke. Det ble et hyggelig taffel med gode talere. Ved bordsetet holdt OM Åse Karin Røsand en gratulasjonstale og overrakte på vegne av våre loger et bordflagg som gave.

Det var Tempelriddere med følge tilstede fra hele landet og fra Sverige. 14 ordensavdelinger var representert og alle overrakte gaver. Vise Stor Mester for Skandinavia, en hyggelig og interessert mann, var tilstede. Han kommer fra Drammen og kjente godt vår Stor Sire.

Ledelsen i St. Olav ga også uttrykk for at de er meget tilfreds

med å kunne benytte våre ordenslokaler til sine møter.

Som et minne om denne dagen ble vi, sammen med de øvrige ordensenheter av Tempelridderne, overrakt en liten keramikkrukke som gave. Den er laget etter en modell som pilegrimene, før reformasjonen, hadde hengende rundt halsen med hellig vann. Krukkene er signert og numme-

rert av kunstneren, og det var en hyggelig gest.

Jeg satt igjen med at St. Olav hadde hatt en anstrengende, men fin dag, og at vi fire hadde en hyggelig og opplevelsesrik aften. En ting er sikkert – det finnes masse flinke mennesker rundt oss.

Jan Grefslie, OM

Innbudte og egne brødre ved hovedbordet under taffelet i Rådhuset på Ørje.

Det var anledning til kaffe i foajeen.

Gjester hos Tempelridderne var bl.a. vår OM Jan Grefslie med fru Reidun.

3-RIKSMØTET 2002

3. april i år møttes 18 trøtte søstre ved bussen utenfor Nore kl.

07.00, men jamen var Ida oppe allerede for å ønske oss alle en god tur. Det er godt å få slike varme ønsker med på ferden når vi legger ut på utenlandstur. Målet denne gang var Ekenäs i Finland. Første stopp var Ørje for å ta opp Elsa. Neste stopp i Årjäng hvor vi fikk servert frokost av UM og hennes medhjelpere. Deilige hjembakte rundstykker og kaffe/te. Praten gikk livlig og humøret var som vanlig på topp. Bror Ingar Karlsen hadde også denne gang diktet en bussang til oss, og dessuten en sang som skulle fremføres ved festmiddagen i Ekenäs. (Sangen gjengitt på s. 11)

I Karlskoga inntok vi som vanlig lunch på Brogården. Så stevnet vi videre mot Nyköping hvor vi skulle hente våre svenske søstre. De bød også på kaffe og noe å bite i. I alt 18 svenske søstre skulle delta sammen med oss. Turen gikk så videre til Stockholm og til båten som skulle føre oss til Åbo. Verken båt eller mat var så mye å skryte av, men med gode venner og godt humør kom vi oss gjennom natten. Vi kom til Åbo tidlig om morgenen og gikk om bord i bussen som førte oss vel fram til

Tidlig ute måtte man være for å komme med bussen som reiste allerede kl. 07.00 om morgenen.

Ekenäs hvor vi ble mottatt med åpne armer ved Odd Fellow-huset. Her ble vi traktert med kaffe/te og "saltig tiltugg". Det smakte herlig for vi hadde ikke spist frokost om bord. Så ble vi som skulle bo privat fordelt på våre verter, mens de andre ble busset til hotellet. Anne, yngst som logesøster og jeg som eldst, skulle bo sammen med DSS Ullamaj Elgh. Hun er en fantastisk logesøster som tok imot oss med slik ekte varme at du bare måtte

føle deg velkommen. Vi tre var invitert til lunch sammen med finske og svenske søstre, og igjen ble nye bekjenskaper og vennskapsbånd knyttet.

Denne gangen overvar vi et arbeidsmøte hvor de hadde lagt inn en egen lysseremoni som var vakkert utført. Kap. som til daglig er prest og blomsterhandler holdt et flott foredrag om Bibels kvinner og Odd Fellow. OM fra 23 Cecilie og jeg overrakte hilsener og gaver. Fra vår loge fikk de et bordflagg.

Turid hadde en fin opplevelse som gledet oss andre søstre også. Hun hadde fortalt oss at hun kjente kun ett eneste menneske i Finland, en medelev fra sykepleierskolen, og hun hadde hørt at hun skulle bo i Ekenäs. Stor var gleden og overraskelsen da hun i logesalen fikk se henne sitte rett overfor seg. Tenk hvilken opplevelse.

Etter logemøtet entret vi bussen og ferden gikk videre, dypt inn i de finske skoger. Målet var en gammel gård der låvebygningen var gjort om til spisested.

Aud Engen serverer kaffe i bussen.

Det var taler av OM i Dagmarkäl-

lan og 23 Cecilia og vår UM holdt tale på våre vegne og vår sang ble fremført.

Søndag var avsatt til sight-seeing dag. Først var vi i Stadshuset hvor Eks-OM holdt et flott kåseri over Ekenäs fortrefeligheter. Etterpå gikk turen til Fiskars Bruk, et gammelt jernverk som er nedlagt, men hvor flere brukskunstnere har slått seg til i de gamle arbeiderboligene. Så dro vi til Karis hvor loge Dagmarkällan har fått sitt "logebarn". Vi besøkte det som skal bli deres logehus. Her var det full dagnadsaktivitet. Søstre i loge Karis hadde laget en lekker lunch for oss med en mengde finske retter og med et herlig brød som vi ble veldig begeistret for. Så gikk turen tilbake til Åbo hvor vi skulle rekke båten i tide. Vi norske søstre bestemte oss for at vi ville ha festlig avslutning og vi gikk derfor til festdekket bord med deilig mat og vin. De svenske søstre hadde bestilt buffet og gikk dit den ble servert. Etterpå samlet vi oss akter i båten hvor vi kunne nyte utseilingen fra Åbo. Her holdt vi oss helt til vi ankom Mariehamn på Åland. Da begynte de fleste å se etter kahyttene sine og senga. Dette var en flott båt med fine butikker og herlige lugarer.

Vi kom også denne gang tidlig til havna på Kappelskjär, og inn til Stockholm var

Denne talen

holdt OM Synnöve Törnroos fra Loge nr. 12 Dagmarkällan, Ekenäs ved Treriksmøtet 4. og 5. mai 2002.

Att ställa ideella mål är viktigt, men hur ska vi urskilja de väsentliga på riktigt.

Blott övning oss färdighet ger, bara du möjligheterna i livet ser.

Chanserna att din fot passar i någon annans sko är små, använd därför dina egna, då de på livets stig ska gå.

Du ska fårsöka göra allt som dig Odd Fellow anbefallt.

Ensam ska du inte behöva vandra utan få stöd och hjälp av andra.

Fram sträks handen av många välment formellt, men ofta högst konventionellt.

Gemenskap ger tillvaron mening och makt, men viktigt är att få hjärtat att slå i samstämmig takt.

Handen får du ej sluta så att den ej till bön kan knäppas när dagen mot kvällen går.

Jäktet får inte förvandla ditt liv. Till kamp och en strid så att du säger; jag har inte tid.

Kärlek är något du alltid skall ge utan att till ditt eget bästa se.

Länkarna mellan ord och handling skall stöda vår vandring.

Möten sker ofta vart än vi oss vänder på gator och stigar, på torg och i gränder.

Njut av livet nu och här. Ingen vet vad morgondagen med sig bär.

Odd Fellow vill vara en ropande röst som djupt tränger in i människors bröst.

På dygdens stig försök ständigt vandra och tänk blott milt om andra.

Qvinna, Que vadis, säg "Vart är du på väg?"

Syster skall du i själ och hjärta vara och ej synas och höras bara.

Tre länkar är valspråkets ord som sträcker sig rundt hela vår jord.

Understålla är vi logelagen med olika erfarenheter av vardagen.

Värderingar är alltid våra, bedömning av insikt, utan att någon sårar.

X, Y, Z har värde i sig, fastän jag överlämnar dem till dig.

Åter vi knyter vänskapens band då du nu min syster giver en hand.

Ärligt må vi mötas och vandra, efterhand allt närmare varandra.

Önskan om att vi tänker på att vi i vänskap, i kärlek och sanning styrka och glädje kan få.

Det här är delvis "plockat", taget och sammanställt från olika dikter, texter bl.a. från vår Odd Fellow tidning "Tre länkar".

Synnöve Törnroos

det morgenrush så vi måtte kjøre i sneglefart. Frokosten ble spist i Nyköping. Etter varme avskjedklemmer satte vi kursen mot Karlskoga hvor vi igjen fikk en herlig lunch. Skal jeg være helt ærlig så var det nok en trøtt forsamling som lenget hjem til senga si. Men vi hadde så utrolig mye å snakke om, for vi hadde vært på forskjellige steder, og erfaringene var gode for alle.

Neste gang er det vi som skal være verter, og det gleder vi oss til.

Kari Skadsheim

Red.anm: Innlegget er noe forkortet.

Rekk meg din hånd

Mel.: O store Gud

Rekk meg din hånd og la oss kjeden knytte,
I denne kveld når mørket faller på,
Lukk opp ditt sinn og la ditt hjerte lytte,
Til vennskapsordene som du skal få.

For evig knytter vi vårt Vennskapsbånd:
Fra hånd til hånd, Fra hånd til hånd.
For evig knytter vi vårt Vennskapsbånd:
Fra hånd til hånd, Fra hånd til hånd.

Den strie dagen vil vi gjerne glemme,
Og lukker døren til vår sal her inn,
Hør Kjærlighetens rene klare stemme,
Den gir oss fred og ro i travle sinn.

For evig knyttes Kjærlighetens bånd:
Fra hånd til hånd, Fra hånd til hånd.
For evig knyttes Kjærlighetens bånd:
Fra hånd til hånd, Fra hånd til hånd.

Og nå er Søsterkjeden atter knyttet,
fra hånd til hånd blant søstre på vår jord,
I denne kveld så har vi alle lyttet,
Til Vennskap, Kjærlighet og Sannhets ord

For evig knytter vi vårt Sannhetsbånd:
Fra hånd til hånd, Fra hånd til hånd.
For evig knytter vi vårt Sannhetsbånd:
Fra hånd til hånd, Fra hånd til hånd.

Br. Egil Ingar Karlsen

Har du tanker eller synspunkter du synes
bør komme frem i Nore-Nytt
– ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt
og hjelpe redaksjonskomiteen
i deres arbeid.

Om å samtale

Det er viktig å skille mellom det å snakke og å samtale. Det som kjennetegner samtalen, er nettopp at man snakker med et annet menneske og ikke bare til. En dialog består i at to mennesker anstrenger seg for å forstå hverandre ved å lytte oppmerksomt til innholdet i det som blir sagt. Å lytte er kanskje den viktigste faktoren i en samtale.

En god lytter: Tilpasser seg samtalepartnerens rytme og takt. Har øyekontakt. Er interessert i emnet og i samtalepartneren og viser dette med alle sanser, og kroppsspråk, minespill osv., viser respekt. Avbryter ikke. Er positiv og ser flere muligheter enn hindringer. Tolker alle slags signaler, som kroppsholdning, minespill, tonefall osv. Våger å være taus.

Å lytte innebærer at man for øyeblikket glemmer seg selv og konsentrerer seg fullt og helt om et annet menneske. Du skal følge samtalepartnerens tanker uten å forsøke å ta styringen eller forsere tingene.

Det er viktig å vise at du lytter, f. eks. ved bare å si med mer, skyte inn bekreftende utsagn og nå og da gjenta det som blir sagt. Å omformulere med egne ord det du hører, oppmuntre eller utvikle resonnement, er også en måte å bringe samtalen videre på og samtidig få bekreftet at du virkelig har forstått.

Du bør alltid se på den du lytter til, og ha øyekontakt. Men pass på å flytte blikket nå og da slik at ikke samtalepartneren føler situasjonen påtrengende.

Også kroppsspråket ditt viser om du lytter. Ha en åpen og avslappet kroppsholdning; sitt eller stå vendt mot den du lytter til, og konsentrer deg om samtalepartneren. Å tromme nervøst med fingrene i bordet eller være ivrig opptatt med å studere egne negler, er en dårlig måte å vise interesse på. Å lytte innebærer også å vise respekt for samtalepartneren, for vedkommendes egenart og meninger, selv om man ikke er enig med ham. La alltid samtalepartneren snakke ferdig. Å avbryte er nok den vanligste og tydeligste måten å vise manglende respekt på.

Å lytte er å tolke det man ser, hører og opplever. Å lytte intuitivt er i tillegg å fange opp det man ikke ser og hører.

Det er flere grunner til at man ikke lytter. Den vanligste årsaken er selvopptatthet. Å lytte krever at man setter seg selv til side for en stund, og det har enkelte mennesker vanskelig for å gjøre fordi ens eget jeg krever all tid og engasjement. Når du snakker, lærer du bare noe du vet fra før, men når du lytter, gir du deg selv en sjanse til å lære noe nytt.

Boja.

Loge nr. 31 Cecilia 40 år

Det var i alt 13 gjester og 50 egne søstre som deltok i Festlogen på Villa Nore i anledning Loge Cecilias 40 års jubileum lørdag 23. november.

Det vakre ritualet, musikken og OMs velformulerte tale gjorde et sterkt inntrykk på oss. Det ble en høytidelig og flott begynnelse på vårt jubileum.

Alle gjestene og 45 egne søstre fulgte med til videre feiring i Askim. Etter en velkomstdrikk og lett prat i salongen på Bøndenenes Hus toget vi inn i festsalen. Det flotte bordet var et syn for øyet med blomster og lys i logefargene. Ja, så vel forretten stod i stil, med grønn avocado og rosa reker.

Str. UM Eva Jahren ønsket velkommen til bords. Hun tok frem Kahlil Gibrans tanker om Vennskap, Kjærlighet og Sannhet slik han har beskrevet dem i «Profeten». Hun presenterte kveldens taffelmusiker, br. Jørn Vidar Lillestrand og Loge Cecilias jubileumsgave til kveldens gjester, et lite glass merket med kjedelenker og fylt med rosa og grønne blomster.

Bror Stor Sire Harald Thoen startet jubileumsmiddagen med å utbringe Kong Harald 5's skål, og vi sang Kongesangen før forretten ble fortært.

Det var også Stor Sire som holdt den første talen i en lang rekke taler ved bordet. Han tok frem at vår Loge hadde vært i «det godes tjeneste» i 40 år, og at Den Norske Storloge hadde hatt og har søstre fra vår Loge som sine Embedsmenn, og at disse hadde blitt kjent i loger over hele landet. Spesielt takket han Eks Rådspresident Guro Lie for hennes utførte arbeid, og han hadde med hilsner fra Stor Sekretær Liv Berit Johansen.

Ordenen stiller krav til sine medlemmer, og logenes «Indre

liv» har stor betydning for hvordan vi opptrer som medmennesker. Stor Sire ba oss alle legge vekt på dette i vårt videre logearbeid.

Han overrakte blomster til OM Åse Karin Røsand og ønsket Loge Cecilia lykke til i årene som kommer.

Neste tale kom fra vår egen søster Eks Rådspresident Guro Lie. Hun holdt kveldens festtale og tok så vel et tilbakeblikk til den første begynnelse som et tankespill fremover til årene som nå kommer. Kanskje det skjer en knoppskyting? «Et logeliv er en pilegrimsferd», sa Str. Guro Lie, «og oppad går vi veien sammen». Hun overrakte OM en vakker porselensfigur og sa videre: «Ser du, dette er Rebekka som har tømt sin krukke, og har satt seg ned for å hvile. Hun minner om meg.»

Det passet fint å synge sangen: «Begynn i ditt eget indre» etter disse to talene.

Det var hilsninger med gaveoverrekkelser fra alle våre gjester så vel fra Vennskapslogene i Finland og Sverige som fra Leir og loger i eget distrikt. Det var godt å høre Str. Organist Margareta Dryselius fra Loge Cecilia i Nyköping synge om «Vennskap», for det var nettopp samhörighet og vennskap alle poengterte.

Etter dette fikk Storrepresentant Kari Skadsheim ordet. Hun leste et postogram fra Nyköping og kom deretter frem med kveldens store overraskelse. Loge Cecilia vil gi en jubileumsgave til to grupper i lokalsamfunnet som arbeider for «Ungdom mot rus».

Utekontakten i Askim og PRO-FO+ i Mysen skal få kr 10.000,- hver. Tildelingen skal skje på jubileumsmøtet på Villa Nore 9. desember.

Chartermedlemmene fikk blomster.
Fra v. Guro Lie og Marit Kolstad.

Vår egen Overmester hadde tatt imot mange pene ord og gav til Loge Cecilia, og fikk nå anledning til å fremføre sin tale (gjengitt på neste side).

Hun overrakte vakre blomster til de to Chartermedlemmene som var tilstede, Eks RP Guro Lie og Arkivar Marit Kolstad, og sa samtidig at Eks OM Martha Solberg og Eks UM Svanhild Støen hadde fått blomster hjem til seg. Det var også lagt blomster på graven til det femte medlemmet, Eks OM Elsa Hansen. Vi sang Str. Sol Johansens sang, laget spesielt til denne anledningen.

Distriktsdeputert Stor Sire Jorunn S. Larsen avsluttet sin hilsningstale med et morsomt Takk for maten-sitat fra Schønberg Erkens kokebok: «Det var himmelsk. Det var deilig. Å, du verden som det smakte.»

Til avslutning på festmåltidet reiste alle seg og sang Br. Egil Ingar Karlsens vakre sang: «Rekk meg din hånd», og det falt naturlig å lage «Kjeden» sammen før vi gikk fra bordet.

Litt senere på kvelden hadde Sanggruppa «Octo Viri» fra Askim en sang-underholdning ute i salongen.

Der fikk vi også en hilsen til Loge Cecilia, Str. Anne Kristine Løken hilste og gratulerte fra Str. Turid Diskerud i Arizona.

All honør gies til de tre komiteene som hadde ansvaret for dette arrangementet. Det var vellykket fra begynnelsen til siste slutt, TUSEN TAKK.

Sekr.

Bror Stor Sire, brødre og søstre

Vi feirer med fest våre førti år,
og vi føler det er fortjent,
vi er jo så stolte av logen vår,
dens alder og alt som har hendt.
Men la oss nu stanse en stakkert stund
og la stolthet gi rom for en takk
til dem som bygde vår loge fra bunn,
til dem som i dag er den trygge grunn,
for alt hva de gjorde og rakk.

En takk først til den som fremfor noen
setter preg på vår førtiårsfest,
en takk til Stor Sire, bror Harald Thoen,
jubileets hedersgjest.

Takk til vår Orden for hjelp og gehør,
for støtte i smått og stort!
Hos den fant vi alltid en åpen dør,
– vi burde kan hende ha takket den før,
– men nu er det altså gjort!

Jeg nevner i dag ingen søsters navn,
det har selv sagt sin gode grunn,
for glemmes kun ett, kan det skape savn
og gi sår i en høytidsstund.
Hver eneste søster burde hatt pris
– om en slik hadde vært for hånd,
for alle har nemlig, hver på sitt vis,
gitt vår loge det viktigste som kan gis,
den ekte Rebekka-ånd.

Så takker vi loge Unitas,
for hun er jo faktisk vår mor!
Vi tror at hun synes det er litt stas
at datteren nu er blitt stor.
Vi hedrer også de søstre fem
som ofte så mye strev
for å føre den store visjonen frem,
de grunnla dette vårt søsterhjem
og mottok dets charterbrev.

En høytid som denne gjør seg ei selv,
men fordrer et forarbeid,
og det er blitt utført såre vel,
når vi ser hva man hittil har greid.
"En hurtig arbeidende komite"
– om en slik høres ofte snakk,
hos oss har vi faktisk hatt hele tre:
jubileums-, fest-, redaksjonskomite,
vi gir dem en hjertelig takk!

Representerende gjester utenfra,
en takk til hver enkelt i sær!
Cecilia gleder seg over å ha
den ære å ha dere her.
En takk for gaver og blomstervell
og de mange vennlige ord!
Måtte vårt samvær denne kveld
bekomme hver eneste deltager vel!
Ha fortsatt et hyggelig bord!

*Takk til bror Dagfinn Arnesen for all
hjelp med denne talen.
Åse Karin Røsand, OM*

Gaveoverrekkelser i fleng.

*Kveldens
jubileumstaler
overrekker
Rebekka-figuren.*

ET BESØK I YELLOWSTONE OG GRAND TETON NASJONALPARKER

I juli i år hadde jeg gleden av å besøke disse to nasjonalparkene i U.S.A. som ligger i det nordvestlige hjørnet av staten Wyoming, med grenser mot statene Montana og Idaho.

Litt historie:

Områdene der parkene ligger i dag har i uminnelige tider både vært betraktet som hellig grunn for indianerne som en gang streift rundt på de store slette-landskapene i N.Amerika, men også som viktige områder for deres jakt og fiske. Den første hvite mannen som man med sikkerhet vet var i området, var eventyreren John Colter, som i 1807 undersøkte området. Hans beretninger om varme kilder, brølende geysirer, kokende gjørmehull og lignende ble i vide kretser latterliggjort, da de mer sofistikerte borgerne på den amerikanske øst-kysten vanskelig kunne forestille seg slike naturens undre. Imidlertid var interessen vakt, og i 1870 sendte den amerikanske regjeringen ut landmåler-team som skulle kartlegge området. Bare to år senere, i 1872, ble Yellowstone erklært som verdens første nasjonalpark. Motivet var først og fremst å sikre dette enestående naturområdet for kommende generasjoner.

Naturgitte forhold:

Parken ligger på et platå ca. 2500 m.o.h. og ble skapt gjennom massive vulkanutbrudd for ca. 600.000 år siden. En stor kjegleformet vulkan ble resultatet, men denne kollapset raskt og skapte en såkalt caldera (innsunket vulkan) som omfatter et område på ca. 75 km x 45 km på det bredeste, og hvor man i dag finner mer enn halvparten av verdens kjente geysirer, tusentalls mudpots (kokende gjørme), varme kilder og andre bevis på den store vulkanske aktiviteten i om-

rådet. Når en så legger til at parken befinner seg i utkanten av Rocky Mountains forstår en raskt at dette er et flott område å ferdes i. Dyrelivet er enormt, her finnes bjørn, ulv, bison i vill tilstand, fisk i elvene og i den store innsjøen, og masse annet rart å beskue f.eks forstenede trestammer. Amerikanske myndigheter har lagt seg på en praksis der skogbranner, som jevnlig oppstår, ikke slukkes, men får anledning til å brenne ut av seg selv. I 1988 herjet gigantiske branner parken, og dette ser en dramatiske spor etter i dag. Pent er det ikke å skue millioner av nakne og døde trestammer som står igjen etter brannene, men like fullt er det fascinerende å se alt som gror opp igjen der brannene raste. Det finnes faktisk vegetasjon i parken som er avhengig av at det fra tid til annen oppstår slike branner.

Det mest bekvemme transportmidlet i parken er egen bil. Veiene er stort sett av meget god standard, de er asfalterte – og de få gangene en behøver å bevege seg ut av bilen kan en benytte de mange planke-stiene som er lagt ut i området der det er trygt å

bevege seg. Enkelte steder er vulkan-aktiviteten så stor at en nesten tror en er kommet til det stedet dikteren Dante beskriver i sin inferno-beretning.

Hvordan komme seg dit?

Vi benyttet fly fra Gardermoen til Minneapolis via Reykjavik med Icelandair, og dro deretter videre med en stor og flott leiebil. Flybillettene koster vanligvis ca. 8.000 kroner i høyseseseongen, og for en diger Ford Van med 3 seterekker og plass for 7 personer betalte vi ca. 6.500 kroner for to uker med alle mulige forsikringer og fri kjørelengde. Bare bensinen kom utenom, men den koster som kjent under 3 kroner literen i U.S.A. Vi kjørte ellers gjennom Minnesota, N.Dakota og Montana for å komme inn i parken. Ut igjen benyttet vi den østlige utgangen og havnet etter hvert i Cody, Wyoming, hjembyen til Buffalo Bill fra barndommens cowboyblader. Videre dro vi gjennom Big Horn Mountains over til slagfeltet – Little Big Horn i Montana, der General Custer og alle hans menn ble drept i et berømt indianerslag i 1870 årene. Resten av reisen gikk

Bildet viser den berømte geysiren Old Faithful, som har regelmessige utbrudd ca. hvert 90 minutt, og som sender kokende vann mer enn 40 meter til værs.

ned til S. Dakota der vi også besøkte fjell-området Black Hills, kjent for sitt nasjonale minnesmerke Mount Rushmore, med sine presidenthoder hugget ut i fjellet.

Er turen å anbefale?

Her vil jeg svare et ubetinget ja. Det er lett å reise i U.S.A med leiebil, det finnes moteller og spisesteder nesten over alt, og prisene kan være meget lave sett i forhold til vårt hjemlige kostnadsnivå. Vi fikk enkeltrom på moteller helt ned i 150 kroner pr. natt, men det må også understrekes at U.S.A er et land der markedsøkonomien virkelig florerer. Følgelig kan du risikere å måtte betale 100 dollar eller mer dersom du ønsker overnatting inne i Yellowstone eller på andre steder der det er mange turister. Jeg har ikke sagt så mye om Grand Teton i denne artikkelen, men dette parkområdet ligger rett syd for Yellowstone og er også verdt et besøk. Fjellrekken – Grand Teton – er virkelig imponerende, og området er mye

Dette bildet er fra Colter Bay og viser fjellrekken Grand Teton v/Jackson Lake.

benyttet av amerikanske turister både om sommeren, og ikke minst om vinteren. Det kjente vintersportsstedet – Jackson Hole – ligger her, og all slags vintersport utøves i området. Til og med langrenn! Det var for øvrig i West Yellowstone at våre OL-deltakere trente før lekene begy-

nte i Utah vinteren som var. Anbefalt reiselitteratur: Selv foretrekker jeg reisehåndbøker fra serien The Rough Guide, og i dette aktuelle tilfellet benyttet jeg deres guide til The Rocky Mountains. En godt assortert bokhandel skaffer lett disse bøkene.

Julemessen – anno 2002

Nå har vi hatt julemesse igjen – nok en suksess. Vi har noen fantastiske søstre i logen vår – de strikker, broderer, syr og baker kaker og brød – flott. En dugnadsånd uten sidestykke. Ikke nok med det – vi hadde basar med mange flotte gevinster, jeg er imponert over hvor stor givervgledden er blant våre søstre. Denne gangen klarte vi få inn vel 40.000 kroner. Det er et kjempegodt resultat – og disse pengene kan vi gjennom sosialnemnda få gi bort til veldedige formål. Takk for innsatsen!

*Hilsen i V, K og S
Anne Kirsti Kristiansen*

– UT PÅ TUR –

Som vanlig har søstertreff og senioretreff hatt sine sommerturer. Begge disse grupper får på våren stor utferdstrang. De respektive styrer er flinke til å finne reisemål, og søstre og brødre er flinke til å slutte opp om arrangementene. Søstre mobiliserte i år brødre som sjåfører og reiste til Rød herregård, Halden. Der ble vi vist rundt i hovedbygningen. Mange ting skapte både tankevirksomhet og fantasi. Det er et utrolig etablissement som er vel verdt en tur. Etter rundgangen ble det servert en Halden-tallerken. Jeg kan tenke meg du er spent på hvem som var med, og i den anledning tar vi med et gruppebilde.

smakte fortreffelig. Etter en kort rast reiste vi til Kistefoss bruk. Hvor det var omvisning i forbindelse med en oppsatt maleriutstilling. Det var en meget flott utstilling. Gutten med seljefløyten av Christian Skredsvig vakte spesiell oppmerksomhet. Ferden videre gikk til Hadeland glassverk hvor vi også spiste middag. Det var siste programpost før hjemreise. Dagen var preget av sol og glede og vi takker styret for et glimrende opplegg. Billedmaterialet er meget begrenset, men vi gjengir et fra en trio som ser ut til å hygge seg, og det på samme måte som alle oss andre.

Per

Fra venstre ser du Oddbjørg, Randi, Randi, Solveig, Tove, Guro, Anne Lise, Kari, Maja, Jenny, Marit og Elsa.

Seniorene valgte høsten til sin utferdsgang. Det var ca. 25 av oss med følge som møttes den 14. august på Nore for å gå om bord i en buss. Turen gikk til Slottet hvor vi fikk en omvisning. En omvisning som var både lærerik og givende. Vi så blant annet statsrådsalen. En sal som på mange måter har betydning og vil bety meget for oss. Vi så fra slottsbalkongen. Vi ble ikke tiljublet, men kunne godt tenke oss hvordan det ville være der på jubeldagene. I det hele tatt var det en fenomenal utsikt fra Slottet. Fra Slottet gikk ferden over Solihøgda og fram til en plass ved Sundvollen. Her serverte styret med sine respektive medbrakt niste og kaffe. Det

Randi Karlsrud, Tove og Nils Olsson.